TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

No. 9. TIISTAINA, MAALISK. 7 P. — TUES., MARCH 7th. 1916 — Kuudes vuosik.

Suomen työläisnaisten toiminnasta

TOVERITTARELLE kirj. **Hilja Pärssinen**

Vaikkakin vallitsevan tilanteen vuoksi työläisnaisjärjestömme toimivat sisäiseen elämäänsä sulkeutuneina, niin osottavat ne tuon tuostakin elon merkkejä.

Viime vuoden alkupuolen ohjelmistossa oli työttömyyden lieventäminen naisjärjestöjen pää tehtäviä ja syksyllä taasen sai kalliin ajan aiheuttama puute työläisnaisjärjestöt ohjelmaansa ottamaan erikoisesti kansakoululasten ravitsemis- ja avustamiskysymyksen. Työläisnaisjärjestöjen toimesta pidettiin syksyllä vanhempain kokouksia milt'ei kaikkialla, missä naisjärjestöjä oli. Niissä valaistiin koululasten ravintotilaa ja tehtiin vaatimuksia kansakoulujen johtokunnille, että nämä etupäässä kuntien varoihin vedoten toimeenpanisivat lasten ravitsemista ja muuta avustamista.

Tuo toiminta osottautui sittemmin hyvin suuri-arvoiseksi. Kalliin ajan paino yhä lisääntyi ja myöskin tavallista kylmempi talvi teki raskaaksi työläisperheitten elämän. Niinpä ryhtyivät porvaritkin asiaan. Eräiden kaupunkien kansakoulujen opettajat sen lisäksi hankkivat tietoja, jotka puolestaan vahvistivat etenkin koulukeittojen tarpeellisuutta. Näin olivat työläisnaisjärjestöt osoittaneet tässä asiassa valveutuneisuudellaan tietä, jota oli kuljettava. Sen jälkeen ovat vallassa olijat usein paikoin alkaneet jonkinmoisiin toimiin koululasten ravitsemisen parantamiseksi ja ilmaisten kouluateriain antamiseksi.

Valistustyötä jatkettiin myös s. d. naisliiton toimesta. Niinpä on ollut liiton toimesta kiertävä luennoitsija liikkeellä.

Ammatillisessa naisliikkeessä on entiseen tapaan kohdistettu voimat järjestöjen säilyttämiseen ja yhteenliittymisen vaurastumiseen. Niinpä on ammattijärjestöllä vakinainen naisorganiseeraaja.

Näissä naisten osastoissa, jotka ennen toimivat etupäässä kasvatuksen, eduskunnallisen toiminnan ja kultuurikysymysten palveluksessa, ei nyt, kun eduskunta sitten v. 1914 ei ole ollut koolla, tietenkään pohdita eduskuntakysymyksiä. Sen sijaan pitävät ne jäsenilleen keskusteluillanviettoja, käsitellen niissä sellaisia kysymyksiä, joilla on etupäässä sivistyksellinen tai kasvatuksellinen mielenkiinto. Tämä menettely johtuu tilanteesta, osottautuen samalla mahdolliseksi keinoksi pitää jäseniä koossa ja säilyttää mielissä yhteistunnetta ja tulevaisuuden toivoa.

Lopuksi Työläisnaisten äänenkannattajasta sananen. Varojen puutteessa painotöitten hintojen kovin noustessa on se viikkojulkaisuna toistaiseksi lakannut ilmestymästä, tullen sensijaan keväällä ja jouluksi kookkaana ja kuvitettuna julkaisuna. Samaan tapaan ilmestyy sosialistinen lasten lehti. Kuitenkin ovat työläisnaiset lausuneet kovin lehteänsä kaipaavansa, joten voimme toivoa "Työläisnaisen" taas ennen pitkää alkavan säännöllisesti ilmestyä. Sos. dem. naisliiton julkaisemaa kirjasten sarjaa on viime vuoden kuluessa parilla kirjasen ilmestymisellä lisätty.

Ulkomaisten naistoverien rientoja seuraamme lämmöllä. Iloitsemme Tanskan naisten saavuttamasta äänioikeudesta, ja Hollannin sekä Ruotsin naistoveriemme toiveista sen saamiseksi. Odotamme viestejä, miten Amerikan naistoverit äänestävät ja asettavat naisedustajia. Ja paljon muuta me odotamme ja toivomme — sydämen kaiholla toivomme.

Kuten toivotte tekin, rakkaat toverit, toivomme kaikki sitä, joka tällä hetkellä tuntuu kauniilta sointuvalta unelmalta— — —!

Katsauksia kasvatusalalta

Kirj. Alna Peusa.

Perin tärkeän ehdotuksen teki Selma-tätimme viimeisessä Toverittaren numerossa, kosketellen lastemme henkisen kehityksen välineitä, eli toisin sanoen, kirjallisuutta. — Niin tosiaankin!

Enemmän olisi lainattava huomiota sosialistisen kirjallisuuden luontiin lapsillemme. Minusta, nyt kokoontuva piirikokous voisi mainittuun asiaan käydä käsiksi, sillä tuleehan sinne edustajiksi parhaat ja tietoisimmat toverit kustakin osastosta, joten asia hyvin voitaisiin siellä ottaa esille ja valita komitea, joka kykenisi tuota puutetta tavalla tai toisella poistamaan. — Meidän on pyrittävä kehittämään lapsiamme yhtähyvin henkisessä kuin ruumiillisessakin suhteessa, sillä tulee aika, jolloin meiltä siirtyy niin hyvin työmme kuin myöskin niiden tulokset lastemme käsiin.

Siis kehottaisin Selma-tätiä laatimaan alustuksen piirikokoukselle, että tuo kysymys tulisi siellä pohdinnan alaiseksi, sillä se on liian tärkeä sivuutettavaksi —!

Täkäläisessä "The Times" lehdessä oli joitakin aikoja sitte eräältä henkilöltä (nimeä en nyt muista) kirjoituksia lasten kasvatuksesta, jossa hän selittää, että lahjat paljon paremmin tekevät lapset tottelevaisiksi kuin ruoskiminen. Ja tuota lahjan antoa olisi (kuten kirjottaja mainitsee) harjotettava ainoastaan silloin, kun lapsi on ollut hyvänä ja tottelevana koko päivän. — Aamuila, tuon hyvän päivän jälkeen löytäisi hän jotakin miellyttävää tyynynsä alta, jota vastoin pahan päivän jälkeisenä aamuna olisi tyynyn alus tyhjänä ja tämä seikka saattaisi lasta koettamaan pysyä tottelevaisena sekä mahdollisena lahjain saantiin. — Ajattelen, että kirjottaja on tavallaan oikeassa. Ainakin sellainen tapa ei saattaisi lasta kärsimään ruumiillisia kipuja eikä antaisi aihetta pelkoon. Lasten ja vanhempain välinen suhde tulisi olla ystävällistä toinen toistansa palvelemista, ei pelon uhalla, sillä silloin on myöskin rakkaus heidän väliltään milt'ei kadonnut.

Rankaiseminen kasvattaa vilppiä ja on valheeseen opettaja, sillä onhan itsestään selvää, että kun jotakin sellaista on tapahtunut, jonka lapsi tietää olevan vastoin vanhempainsa tahtoa, niin hän keksii jotakin asian lieventämiseksi tai ryhtyy valheen avulla sitä kokonaan poistamaan. — Ja vielä ruumiillisen kurin seurauksista lapsi kadottaa tuon hyvän säällivän ja osaa ottavan luonteen, sillä kuinka sellaiset ominaisuudet voivat kehittyä ja kasvaa, kun ei niitä häneenkään kohdisteta. Raamattu kylläkin kehottaa kurittamaan seuraavilla sanoilla: Ota vitsa ja piekse lasta, ei hän siitä kuole. — Mutta tuo kirja on monessa kohden todistettu ei kelpaavan miksikään osviitaksi ja samoin on tuonkin käskyn laita. Eräässä toisessa paikassa mainittua kirjaa taas löytyy selitys tuohon käskyyn ja joka kuuluu: Ketä Herra rakastaa sitä hän myös kurittaa. — Näiden viimeisten sanojen mukaan on kuritus vain rakkauden aikaan saamaa. — Miten ristiriitaista!

En usko, että kukaan isä tai äiti tarttuu vitsan varteen, ellei hän ole kokolailla kiivastunut lapselle hänen menettelystänsä. Kiivaus ja rakkaus ne ovat kuin tuli ja vesi toisilleen, joten toisen on pakosta menehdyttävä toisen voitoksi!

Lasten kasvatuksessa me vanhemmat itse omassa olemuksessamme näyttelemme sangen tärkeää osaa. Lapsi on kuten sieni, joka imee kaiken sisäänsä, tai kuten kuvastin, joka paljastaa vanhempainsa niin huonot kuin hyvätkin puolet.

Tarkkaappas vain lasta! Mitä ikinä teetkin, yrittää hän tehdä samaa. Siis ensi askel lastemme kasvatuksessa on oman itsemme täydellinen ohjaaminen, jotta emme anna aihetta lapsillemme sellaisille käsitteille, jotka syntyvät omien tekojemme ja heihin kohdistettujen neuvojen ja ohjeitten ristiriitaisuuksista.

Tiedän, että tämä vaatii paljon harjoitusta ja itsensä kieltäytymistä, mutta lapsiimme nähden me emme saisi mitään laiminlyödä, sillä he ovat ainoat, jotka jotakin ovat.

Heidän arvonsa ei ole kullassa eikä kalleuksissa mitattava — sillä he ovat ja heidän tulee olla yläpuolella kaiken.

Me työläis-vanhemmat olemme, ikävä kyllä, siinä asemassa, että emme aina voi olla vastuunalaisia omasta itsestämme, sillä ylenmääräinen rasitus, joka osaksemme näissä olosuhteissa tulee, ovat omiaan heikontamaan tahdon voimaa ja saattamaan aikaan herpaannusta näinkin tärkeässä asiassa. Mutta silti yrittäkäämme ja me olemme ainakin osaksi onnistuva pyrkimyksissämme, sillä harjoituksista tavat tulevat. Lapsemme huomaavat sen myöskin ja heihin syntyy halu yhä enemmän ja enemmän käyttääntyä siten, ettei heissä olisi nuhteitten varaa!

Minusta olisi äitien käytettävä (elkä toimituskaan sitä estäne) näitä Toverittaren palstoja juuri tähän lastemme kasvatuskysymykseen. Sen kautta kun me äidit tulisimme vuorovaikutukseen niiden tietojen kanssa, joita kukin äiti kokemustensa perusteella on mainitusta asiasta saanut. Se kehittäisi ja voimistuttaisi meitä tuossa suuressa tehtävässämme tulevan polven kasvatuksessa!

Me nuoret äidit kaipaamme teidän jo kokeneimpien neuvoja. Me haluaisimme tietää menettelytavoistanne lastenne ohjauksessa sekä miten ja millä tavalla on äidillä kuten isälläkin suurin mahdollisuus olla kaiken hyvän ja oikean mallina?

Ken tuntee velvollisuutta ja ottaa asian vakavalta kannalta, hän myöskin avomielisesti tuota asiaa käy toisillekin selvittämään!

Lakkolaistytön päiväkirja

(Jatk.)

Tammik. 16 p. — Taaskin on sunnuntai sivutettu. Huomenna alkaa uusi viikko, eikä vieläkään ole mitään toivoa tämän katkeran taistelun pikaisesta päättymisestä. Tämä on kova, kylmä, armoton maailma, sen minun täytyy sanoa. Mutta tuon ahdasmielisen, lyhytnäköisen massajoukon keskessä ovat nuo muutamat — nuo paremman maailman edelläkävijät. Oh, kuinka onnellinen olen, että voin sanoa, että Jimi, minun hyvä Jimini on yksi heistä. Siitä ei ole mielessäni pienintäkään epäilystä etteikö Jimi tule aina seisomaan ja taistelemaan oikeuden puolesta ja sortovaltaa vastaan. Ja se nuori tyttö, jonka näin lakkolaisten ilmassa tänä iltana — luulempa, että hän saa kaikki mitä hänelle oli tulevaa, mutta hän ei näyttänyt siitä vähääkään huolehtivan. Hän nousi istuimeltaan ja selvällä yksinkertaisella tavallaan teki tunnustuksensa. Hän sanoi olevansa sen lakimiehen tytär, joka meille ne injunktionit hankki; hän sanoi, että isänsä on parhain ja hellin isä maailmassa, mutta että isänsä hyvyys ei ulotu sen edemmä. Tytär ei ollut samaa mieltä isänsä kanssa siinä miten lakkolaisia on kohdeltava. Hän oli myötätuntoinen meitä kohtaan ja voimatta tehdä muuta hän lotteri kaupassa myi kellonsa ja antoi rahat lakkolaisille.

Hänenlaisiaan ihmisiä on aina vainottu, ja ristiinnaulittu, mutta siitä huolimatta he yhä taistelevat totuuden puolesta, kunnes